

## Arrest

nr. 279 498 van 26 oktober 2022  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 13 mei 2022 houdende de betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 26 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 14 maart 2022 werd een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26<sup>quater</sup>) genomen waarbij werd bepaald dat Slovenië verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielprocedure.

Op 13 mei 2022 wordt beslist om de overdrachtstermijn te verlengen tot achttien maanden op grond van artikel 29.2 van de Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin III-Verordening).

Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

*“Overwegende dat de persoon [...] het voorwerp is van de beslissing van verlenging van de overdrachtstermijn in het kader van de Dublinprocedure dd. 13.05.2022*

*Overwegende dat op 08.12.2021 een akkoord werd bekomen van lidstaat Slovenië op grond van artikel 18(1)b van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 Van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 (hierna Dublin III Verordening).*

*Overwegende dat artikel 29.1 van de Dublin III Verordening voorziet dat de betrokkene uiterlijk binnen de zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek door de andere lidstaat dient overgedragen te worden.*

*Overwegende dat artikel 29.2 van de Dublin III Verordening stelt dat de termijn van overdracht kan verlengd worden tot maximaal één jaar indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.*

*Overwegende dat artikel 9.2 van de Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 118/2014 van de Commissie van 30 januari 2014 tot wijziging van de Verordening (EG) nr. 1560/2003 bepaalt dat de lidstaat die om een van de in artikel 29.2 van de Dublin III Verordening bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn, de verantwoordelijke lidstaat daarvan op de hoogte moet gesteld worden voor het einde van de oorspronkelijke termijn.*

*Overwegende dat betrokkene op 18.03.2022 een beslissing 'bijlage 26quater' werd betekend waarbij geoordeeld werd dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.*

*Overwegende dat op 13.05.2022 werd beslist de overdrachtstermijn te verlengen op basis van artikel 29.2 van de Dublin III Verordening omdat:*

*De betrokkene was op 14.03.2022 het voorwerp van een beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Deze beslissing werd op 18.03.2022 aan de betrokkene per aangetekende zending betekend op de gekozen woonplaats. De betrokkene had op 31.03.2022 en op 07.04.2022 een opvolgingsgesprek met de ICAM-coach, die werkzaam is in het opvangcentrum van Poelkapelle. Tijdens het tweede gesprek deelde de betrokkene mee dat hij het opvangcentrum zou verlaten.*

*Op 12.04.2022 deelde de betrokkene via bericht van zijn advocaat mee dat hij zou gaan verblijven te [...]. De betrokkene diende op 12.04.2022 een verzoek tot vernietiging van de beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) d.d. 14.03.2022 in. In het verzoekschrift wordt gemeld dat de betrokkene wat de beroepsprocedure betreft woonplaats kiest te "8000 Brugge Langestraat 46/1" te weten het adres van het kabinet van zijn advocaat.*

*De politie van de zone Waasland-Noord verrichtte op 28.04.2022 een controle op het bovenvermelde adres te Stekene. De betrokkene werd niet aangetroffen.*

*Hieromtrent wensen we te benadrukken dat het aan de betrokkene toekomt om correcte informatie te verschaffen betreffende zijn verblijfplaats en het niet aan onze diensten toekomt uit te zoeken waar de betrokkene al dan niet effectief verblijft. Het is wel de taak van onze diensten te bewerkstelligen dat de betrokkene binnen een termijn van 6 maanden volgend op het akkoord tot terugname wordt overgedragen aan de verantwoordelijke lidstaat.*

*Onze diensten zijn niet gehouden tot het leveren van het bewijs van de beweegredenen van de betrokkene inzake zijn verblijfplaats(en) en vinden hieromtrent steun in de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak C163/17 ("Abubacarr Jawo tegen Bundesrepublik Deutschland") van 19.03.2019 en meer bepaald in overweging 61 : "Gelet op de aanzienlijke moeilijkheden die de bevoegde autoriteiten kunnen ondervinden om het bewijs te leveren van de bedoelingen van de betrokken persoon, zou het vereiste dat zij een dergelijk bewijs moeten leveren de personen die om internationale bescherming verzoeken die niet wensen te worden overgedragen aan de lidstaat die volgens de Dublin III-verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van hun verzoek, in staat stellen om zich aan de autoriteiten van de verzoekende lidstaat te onttrekken totdat de termijn van zes maanden is verstreken, waardoor de verantwoordelijkheid voor die behandeling op grond van artikel 29, lid 2, eerste zin, van die verordening overgaat op laatstgenoemde lidstaat".*

*De betrokkene maakte geen nieuwe verblijfplaats meer bekend en nam geen contact op met onze diensten. Hieruit dient te worden besloten dat de betrokkene buiten bereik van onze diensten poogt te blijven en als ondergedoken dient te worden beschouwd.*

*Gelet op het voorgaande dient de verantwoordelijke lidstaat conform artikel 29(2) van de Dublin III Verordening in kennis te worden gesteld dat de overdracht van de betrokkene dient te worden uitgesteld vanwege het verdwijnen van de betrokkene en te worden gevraagd de overdrachtstermijn te verlengen tot maximum 18 maanden.”*

## 2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

## 3. Onderzoek van het beroep

### 3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

*“Schending van artikel 29.2 j° artikel 27.3 van de Dublinverordening n° 604/2013*

*Schending van artikel 3 EVRM j° artikel 13 EVRM*

*Schending van de materiële motiveringsverplichting, zoals tevens vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet*

#### *II.1.1. Artikel 29.2 van de Dublinverordening 604/2013 bepaalt:*

*1. De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft.*

*Als overdrachten aan de verantwoordelijke lidstaat plaatsvinden in de vorm van een gecontroleerd vertrek of onder geleide, dragen de lidstaten er zorg voor dat dit op humane wijze gebeurt, met volledige eerbiediging van de grondrechten en de menselijke waardigheid.*

*De verzoekende lidstaat verstrekt de verzoeker zo nodig een doorlaatbewijs. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen betreffende het model van dit doorlaatbewijs vast. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.*

*De verantwoordelijke lidstaat laat de verzoekende lidstaat weten dat de betrokkene is aangekomen of dat hij zich niet binnen de gestelde termijn heeft gemeld.*

*2. Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.*

*3. Indien een persoon ten onrechte is overgedragen of indien een overdrachtsbesluit in beroep of na bezwaar wordt vernietigd nadat de overdracht heeft plaatsgevonden, neemt de lidstaat die de overdracht heeft verricht, de betrokkene onmiddellijk terug.*

*4. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen eenvormige voorwaarden vast voor het overleg en de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten, met name in geval van uitgestelde of te laat verrichte overdracht, overdracht na impliciete aanvaarding, overdracht van minderjarigen of afhankelijke personen, en overdrachten in de vorm van gecontroleerd vertrek. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.*

De Vandale definieert het begrip "onderduiken" als volgt (cf.

<https://www.vandale.nl/gratiswoordenboek/nederlands/betekenis/onderduiken#.XoOGL-ozapo>):

on·der·dui·ken (dook onder, is ondergedoken)

1. onder water verdwijnen
2. zich (tijdelijk) verborgen houden

Het Hof van Justitie verduidelijkte het volgende (HvJ dd. 19 maart 2019 In zaak C-163/17, [https://www.agii.be/sites/default/files/hvj\\_c163\\_17.pdf](https://www.agii.be/sites/default/files/hvj_c163_17.pdf)):

56 In dat verband volgt uit de normale betekenis van het begrip

„onderduiken”, dat in de meeste taalversies van artikel 29, lid 2, tweede zin, van de Dublin III-verordening wordt gebruikt en uitgaat van de wil van de betrokken persoon om te ontsnappen aan iemand of zich te onttrekken aan iets – in de onderhavige context: aan de bevoegde autoriteiten en dus aan zijn overdracht –, dat die bepaling in beginsel slechts toepasselijk is wanneer deze persoon zich opzettelijk onttrekt aan die autoriteiten. Artikel 9, lid 1, van de uitvoeringsverordening vermeldt overigens, als een van de mogelijke redenen voor uitstel van een overdracht, het feit dat „de asielzoeker zich aan de uitvoering van de overdracht heeft onttrokken”, wat het bestaan van een opzettelijk element veronderstelt. Evenzo definieert artikel 2, onder n), van de Dublin III-verordening het begrip „risico op onderduiken” door in verschillende taalversies, waaronder de Duitse, te verwijzen naar de vrees dat de betrokkene, door onder te duiken, „zich onttrekt” aan de overdrachtsprocedure.

57 De context van artikel 29, lid 2, tweede zin, van de Dublin III-verordening en de door die verordening beoogde doelstellingen verzetten zich er evenwel tegen dat deze bepaling aldus wordt uitgelegd dat de bevoegde autoriteiten in een situatie waar de overdracht niet kan worden uitgevoerd omdat de betrokken persoon de hem toegekende woonplaats heeft verlaten zonder die autoriteiten daarvan op de hoogte te brengen, het bewijs moeten leveren dat die persoon werkelijk de bedoeling had om zich aan deze autoriteiten te onttrekken teneinde zijn overdracht te voorkomen.

De verwerende partij stelt aldus dat de verzoekende partij zich moedwillig verborgen houdt.

Dit klopt niet.

II.1.2. Zij heeft de verwerende partij immers op de hoogte gehouden van haar verblijfplaats. Op 12 april 2022 stuurde haar raadsman immers een email aan de verwerende partij met de melding dat zij voortaan te Bormte 155, 9190 Stekene verbleef. Dit is niet kenmerkend voor een persoon die onderduikt. Integendeel, een dergelijk persoon wenst zijn verblijfplaats juist verborgen te houden.

Volgens de verwerende partij klopt dit adres niet en zij baseert zich hiervoor op een PV van “de politie” die een woonstcontrole dd. 28 april 2022 zou hebben uitgevoerd (zie administratief dossier):

(...)

“De meerdere controles” waarvan sprake op bovenstaand formulier vonden dus niet plaats; het betrof er maar één.

Bovendien is het onduidelijk wie de verbalisant ter zake is. Er staat enkel een krabbel onder “handtekening politie”, dat kan dus ééndertig wie geweest zijn en het is dus niet verifieerbaar of de persoon in kwestie wel een politieagent was die ter zake bevoegd was om vaststellingen te doen.

Uit het éénmaal afwezig zijn van de verzoekende partij tijdens een adrescontrole kan niet worden afgeleid dat zij zich moedwillig verborgen houdt. De verwerende partij heeft haar ook nooit geïnformeerd dat zij die dag zou langskomen met de vraag om thuis te zijn.

Alleen al daarom is de beslissing, gebaseerd op dit gebrekkig rapport, onherroepelijk geëvalueerd.

II.1.3. Maar er is meer.

Zelfs mocht men aan bovenstaande voorbij gaan, dan nog moge het verwonderen dat men niet 's avonds eens een controle is komen uitvoeren, gelet op de opmerking: “buren melden dat er 's avonds mensen thuis zijn”.

*Onderduiken impliceert immers een actieve handeling, namelijk zich wetens en willens zich onttrekken, "zich verborgen houden".*

*Dit betekent niet dat de verzoekende partij zichzelf een soort huisarrest zou moeten opleggen, waarbij zij niet meer mag gaan wandelen, vrienden bezoeken of gaan shoppen. Hetzelfde geldt trouwens mocht zij nog in een Fedasilcentrum verblijven: ook dan mag zij zich nog buitenshuis begeven.*

*Er wordt dus geen opzettelijk onttrekken aan de autoriteiten aangetoond.*

*Alles wijst dus op een hoogst onzorgvuldig onderzoek, wat met zich meebrengt dat de thans bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel (onderdeel van de materiële motiveringsverplichting) schendt.*

*II.1.3. Dat de verzoekende partij niet actief haar medewerking verleent aan een overdracht wordt niet ontkend, maar kan haar ook niet kwalijk worden genomen. Evenmin staat dit gelijk aan 'onderduiken'. De verzoekende partij wenst enkel dat haar grieven, in de zin van artikel 3 EVRM zoals uiteengezet in haar verzoekschrift tegen de bijlage 26quater.*

*Artikel 27.3 van de Dublinverordening (EU) nr. 604/2013 bepaalt immers:*

*3. Voor een beroep of een bezwaar tegen het overdrachtsbesluit bepalen de lidstaten in hun nationale recht dat:*

- a) het beroep of het bezwaar de betrokkene het recht verleent om in afwachting van de uitkomst van het beroep of het bezwaar in de betrokken lidstaat te blijven, of*
- b) de overdracht automatisch wordt opgeschort en dat dergelijke opschorting verstrijkt na een bepaalde redelijke termijn, binnen welke een rechterlijke instantie na nauwkeurige en zorgvuldige bestudering van het verzoek een beslissing heeft genomen of een beroep of bezwaar al dan niet opschortende werking heeft, of*
- c) de betrokkene de gelegenheid heeft om binnen een redelijke termijn een rechterlijke instantie te verzoeken de uitvoering van het overdrachtsbesluit op te schorten in afwachting van de uitkomst van het beroep of het bezwaar. De lidstaten zorgen ervoor dat er een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikbaar is door de overdracht op te schorten totdat de beslissing over het eerste opschortingsverzoek wordt gegeven. Beslissingen over het al dan niet opschorten van de uitvoering van het overdrachtsbesluit worden gegeven binnen een redelijke termijn die evenwel een nauwkeurige en zorgvuldige bestudering van het opschortingsverzoek mogelijk maakt. Een beslissing om de uitvoering van het overdrachtsbesluit niet op te schorten wordt gemotiveerd.*

*Wanneer de verzoekende partij instemt met een vrijwillige terugkeer, dan blijft zij verstoken van het recht op een effectief beroep in de zin van artikel 3 j° 13 EVRM – er werden immers grieven in de zin van artikel 3 EVRM opgeworpen in haar beroep tegen de bijlage 26quater.*

*De interpretatie van de verwerende partij laat haar immers niet toe om in België te blijven totdat haar beroep behandeld is (artikel 27.3, lid 1, a) Dublinverordening (EU) nr. 604/2013).*

*De overdracht is evenmin automatisch geschorst tijdens dit beroep (artikel 27.3, lid 1, b) Dublinverordening (EU) nr. 604/2013).*

*Een vrijwillige terugkeer impliceert dat zij niet zal worden vastgehouden, waardoor haar beroep evenmin bij uiterst dringende noodzakelijkheid zal kunnen worden geactiveerd (artikel 27.3, lid 1, c) Dublinverordening (EU) nr. 604/2013).*

*II.4. De verwerende partij schendt dus manifest de artikelen 29.2 j° 27.3 van de Dublinverordening (EU) nr. 604/2013, evenals de materiële motiveringsverplichting (meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel).*

*Ze schendt eveneens artikel 3 j° artikel 13 EVRM, aangezien de kandidaat-vluchteling geen garantie heeft dat zijn grieven zullen worden onderzocht alvorens deze wordt teruggestuurd, zonder dat deze als "ondergedoken" wordt beschouwd.*

*Indien de verzoekende partij instemt met een vrijwillige terugkeer, dan dreigt zij onderworpen te worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling, wachtende totdat haar beroep tegen de bijlage 26quater onderzocht wordt (aangezien een vrijwillige terugkeer haar geen enkele garantie geeft dat dit het geval zal zijn alvorens zij vertrekt)."*

3.2.1. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat toepassing werd gemaakt van artikel 29, lid 2, van de Dublin III-Verordening. Deze bepaling luidt:

*“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”*

Op 12 april 2022 deelde verzoeker via bericht van zijn advocaat mee te verblijven op een adres in Stekene. Op dit adres werd op 28 april 2022 door de politie van de zone Waasland-Noord een woonstcontrole doorgevoerd. Verzoeker werd niet aangetroffen.

De bestreden beslissing motiveert dat het de overheid niet toekomt om uit te zoeken waar verzoeker al dan niet effectief verblijft. Daarenboven wijst verweerder erop dat verzoeker geen nieuwe verblijfplaats bekendmaakte en geen contact opnam met de Dienst Vreemdelingenzaken. Tot slot wordt opgemerkt dat verzoeker in het kader van het beroep dat hij indiende tegen de beslissing van 14 maart 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten als gekozen woonplaats het kantoor van zijn advocaat koos. Op basis van deze elementen wordt er in de bestreden beslissing geoordeeld dat verzoeker buiten het bereik van de Dienst Vreemdelingenzaken poogt te blijven en als ondergedoken beschouwd dient te worden.

Verzoeker betwist niet dat hij niet aanwezig was op het door hem opgegeven verblijfsadres op het ogenblik dat de politie er een controle heeft uitgevoerd. Hij voert aan dat het niet zijn bedoeling was om zich te onttrekken van de autoriteiten. Uit het feit dat verzoeker slechts éénmalig afwezig was bij een woonstcontrole, kan volgens verzoeker niet worden afgeleid dat hij zich gemoedwillig verborgen houdt.

In zijn arrest “Jawo”, waar verzoeker naar verwijst in zijn verzoekschrift, kwam het Hof van Justitie tot de volgende conclusie in het licht van artikel 29, lid 2, tweede zin, van de Dublin III-Verordening:

*“§ 56. In dat verband volgt uit de normale betekenis van het begrip „onderduiken”, dat in de meeste taalversies van artikel 29, lid 2, tweede zin, van de Dublin III-verordening wordt gebruikt en uitgaat van de wil van de betrokken persoon om te ontsnappen aan iemand of zich te onttrekken aan iets – in de onderhavige context: aan de bevoegde autoriteiten en dus aan zijn overdracht –, dat die bepaling in beginsel slechts toepasselijk is wanneer deze persoon zich opzettelijk onttrekt aan die autoriteiten. Artikel 9, lid 1, van de uitvoeringsverordening vermeldt overigens, als een van de mogelijke redenen voor uitstel van een overdracht, het feit dat „de asielzoeker zich aan de uitvoering van de overdracht heeft onttrokken”, wat het bestaan van een opzettelijk element veronderstelt. Evenzo definieert artikel 2, onder n), van de Dublin III-verordening het begrip „risico op onderduiken” door in verschillende taalversies, waaronder de Duitse, te verwijzen naar de vrees dat de betrokkene, door onder te duiken, „zich onttrekt” aan de overdrachtsprocedure.*

*[...]*

*§ 59. Gelet op deze doelstelling van een snelle behandeling wordt met de in artikel 29, lid 1 en lid 2, tweede zin, van de Dublin III-verordening bepaalde overdrachtstermijn beoogd ervoor te zorgen dat de betrokken persoon zo snel mogelijk daadwerkelijk wordt overgebracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van diens verzoek om internationale bescherming, en tegelijkertijd – gelet op de aan de overdracht verbonden praktische complicaties en organisatorische problemen – de beide betrokken lidstaten de nodige tijd te geven om overleg te plegen over de totstandbrenging van de overdracht, en meer in het bijzonder de verzoekende lidstaat in staat te stellen de wijze waarop de overdracht zal plaatsvinden te regelen (zie in die zin arrest van 29 januari 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, punt 40). § 60. In die context maakt artikel 29, lid 2, tweede zin, van de Dublin III-verordening het in uitzonderlijke gevallen mogelijk die termijn van zes maanden te verlengen, om rekening te houden met de materiële onmogelijkheid voor de verzoekende lidstaat om de overdracht van de betrokken persoon uit te voeren wegens diens gevangenzetting of onderduiking. [...]*

*§ 70. Artikel 29, lid 2, tweede zin, van de Dublin III-verordening dient aldus te worden uitgelegd dat een verzoeker „onderduikt” in de zin van die bepaling wanneer deze persoon doelbewust ervoor zorgt dat hij buiten het bereik blijft van de nationale autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de overdracht, teneinde deze overdracht te voorkomen. Aangenomen mag worden dat zulks het geval is wanneer die overdracht niet kan worden uitgevoerd omdat de verzoeker de hem toegekende woonplaats heeft verlaten zonder de bevoegde nationale autoriteiten van zijn afwezigheid op de hoogte te brengen,*

*op voorwaarde dat hij werd geïnformeerd over zijn desbetreffende verplichtingen, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.*

*De betrokken verzoeker behoudt de mogelijkheid om aan te tonen dat er geldige redenen waren om de autoriteiten niet in te lichten over zijn afwezigheid en dat hij niet de bedoeling had om zich te onttrekken aan die autoriteiten.” (eigen onderlijning)*

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat het verlengen van de termijn voor overdracht een uitzondering betreft en dat hieruit volgt dat deze bepaling restrictief dient te worden geïnterpreteerd.

Uit het arrest “Jawo” blijkt onder meer dat er een intentioneel element (het zich doelbewust onttrekken aan de overdrachtsprocedure) is vereist om te kunnen besluiten dat een vreemdeling onderduikt en dat dit intentioneel element wordt vermoed te bestaan indien de betrokken vreemdeling de hem toegekende woonplaats heeft verlaten zonder de bevoegde nationale autoriteiten van zijn afwezigheid op de hoogte te brengen terwijl hij geïnformeerd was over deze verplichting.

Uit het administratief dossier blijkt dat verweerder met een schrijven van 22 april 2022 de bevoegde politiezone heeft verzocht om woonstcontroles te verrichten op het adres van verzoeker. Aan de politiezone van Waasland-Noord werd hierbij tevens een invuldocument overgemaakt met de volgende vermelding: *“Indien de genaamde A.M. geboren op [...], die de Afghaanse nationaliteit heeft niet kon worden weerhouden na meerdere controles op het verblijfsadres, kan u dan volgende elementen communiceren aan het Bureau Sefor: Data en uren van de gedane controles met aanduiding van vaststellingen (gelieve meerdere controles te doen)”* (eigen onderlijning)

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de gemachtigde zelf uitdrukkelijk heeft gevraagd meerdere controles op het verblijfsadres te doen. Er wordt dienaangaande ook meerdere invullijnen op het formulier voorzien. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat er *in casu* slechts één woonstcontrole werd doorgevoerd op 28 april 2022 op het door verzoeker doorgegeven adres. Uit het voormelde formulier blijkt dat de gemachtigde zelf belang hecht aan meerdere controles. Bovendien blijkt niet dat verzoeker de mogelijkheid heeft gekregen om aan te tonen dat hij niet de bedoeling had om zich te onttrekken aan de autoriteiten, zoals wordt voorgeschreven in het voormelde arrest “Jawo”. In de nota met opmerkingen herhaalt verweerder louter de motieven van de bestreden beslissing en wijst hij erop dat verzoeker niet aanwezig was op het ogenblik van de woonstcontrole op 28 april 2022. Met deze motivering gaat verweerder echter voorbij aan de grieven die verzoeker aanvoert in zijn verzoekschrift en meer bepaald het feit dat er slechts een enkele woonstcontrole werd doorgevoerd, zonder verzoeker de mogelijkheid te bieden om de redenen voor zijn afwezigheid toe te lichten.

Waar verweerder in de bestreden beslissing motiveert dat verzoeker in het kader van zijn beroep tegen de beslissing van 14 maart 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten als gekozen woonplaats het kantoor van zijn advocaat koos, wordt er niet verduidelijkt waarom dit element erop wijst dat verzoeker ondergedoken is. Ook in de nota met opmerkingen wordt dit motief niet verder verduidelijkt.

Gelet op de bovenstaande elementen, stelt de Raad vast dat het *in casu* onzorgvuldig is om op basis van een enkele woonstcontrole te oordelen dat verzoeker poogt zich te onttrekken aan de overdrachtsprocedure, zonder verzoeker de mogelijkheid te geven om een geldige reden voor zijn afwezigheid te kunnen geven. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 29.2 van de Dublin III-Verordening wordt aangenomen.

Het middel is in aangegeven mate gegrond.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 mei 2022 houdende de betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer wordt vernietigd.

### Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT